

Mijmeringen

28-11-2021

Verruwing in de duivensport

De maatschappij verruwt steeds verder. Ook in de Covid pandemie lopen de emoties hoog op en recent zagen we als dieptepunt dat een volksvertegenwoordiger bedreigingen uit aan het adres van een collega in de Tweede Kamer. En er vinden rellen plaats waarvan we wellicht tot voor kort hadden gedacht dat zoiets in Nederland ondenkbaar was. Het maatschappelijke debat polariseert steeds verder en scheldpartijen en bedreigingen nemen toe. Het is duidelijk dat dit onwenselijk is en dat het ook een grote impact heeft en kan hebben op zowel daders als slachtoffers.

In de duivensport is het helaas al niet anders. Een slecht verlopen vlucht of een voorstel wat niet zint is vaak al aanleiding genoeg voor scheldpartijen en soms zelfs bedreigingen op social media. Vrijwilligers zoals lossingsfunctionarissen en bestuurders, welke cruciaal zijn voor het voortbestaan van de sport, zijn vaak het slachtoffer. De een zal er beter tegen kunnen dan de ander maar voor menig een is het aanleiding om te stoppen met bestuurs- en vrijwilligerswerk. Ook dit jaar zien we weer goede mensen vertrekken omdat ze het zat zijn. En dat is onnodig en jammer want het holt de duivensport van binnen uit. En de daders geven niet thuis als het gaat om de noodzakelijke werkzaamheden over te nemen.

De andere kant van de medaille is dat er ruimte moet zijn voor debat en dat een andere mening uiteraard mag en gehoord moet worden. Sterker nog gezien de lastige situatie waar de sport zich in bevindt hebben we iedereen en alle ideeën nodig. Het is ook vanzelfsprekend dat bestuurders verantwoording afleggen over het gevoerde beleid en genomen beslissingen. Maar het debat hierover dient netjes gevoerd te worden. Veel ingewikkelder is het eerlijk gezegd niet.

Hoe kunnen we het probleem van de verruwing in de duivensport aanpakken? Het eerste advies aan iedereen is *“Slaap er nog eens een nachtje over”*. Niet zelden worden er allerlei teksten op social media gezet in de passie van het moment. Er nog eens een nachtje over slapen geeft vaak al een heel ander perspectief. Vind je dan nog steeds dat je er wat over wil schrijven kies dan je woorden zorgvuldig. Daarmee zouden al veel problemen voorkomen kunnen worden en de boodschap wordt er alleen maar beter van want onheuse en beledigende berichten gaan de prullenbak in. Zelfs als je over de schreef bent gegaan in de passie van het moment zijn publieke excuses vaak een goed middel om verder onheil te voorkomen en een dialoog op gang te brengen hoe het beter kan.

Handhaving is een andere optie. In de duivensport hebben we eerder dit jaar de Gedragscode voor de duivensport aangenomen. Overtredingen van die Gedragscode kunnen worden voorgelegd aan het ISR of in ernstige gevallen kan er aangifte gedaan worden bij de politie. Zo heeft de dader die een doodsb bedreiging heeft geuit in de Zeeland kwestie een strafbeschikking gekregen. Naast betalen van een boete en smartengeld gaat deze dader nu ook met een strafblad door het leven. Ook op daders kan het dus een grote impact hebben.

In de duivensport hebben we afgesproken dat het tuchtrecht is ondergebracht bij het ISR. (artikel 32 van de NPO Statuten) Dat betekent dat het ISR zich kan buigen over overtredingen van de NPO Gedragscode en het Algemeen Tuchtrecht ISR wat ook op ieder NPO lid van toepassing is. De straffen die het ISR kan opleggen zijn fors inclusief schorsing en roeyement van het lid. Nu is een zaak aanklaarten bij het ISR en of aangifte doen bij de politie een stap die nogal wat rompslomp en kosten

met zich meebrengt. Veel slachtoffers zullen die stap niet zetten en zich terugtrekken en hun werkzaamheden neerleggen. De duivensport is dan ook het slachtoffer en ongewenst gedrag wordt beloond. Kan de NPO dan geen rol spelen bij handhaving? Het is immers in het algemeen belang van de duivensport om vrijwilligers en bestuurders te beschermen.

De simpelste manier om maatregelen te nemen is om aan de NPO Ledenraad een voorstel voor te leggen dat het NPO bestuur een lid of vereniging welke de Gedragscode overtreed gaat aanpakken. Hoe zou zoiets er in de praktijk uit kunnen zien?

Aan de NPO Ledenraad wordt een motie voorgelegd waarin staat dat we als duivensport beledigingen, scheldpartijen en bedreigingen aan het adres van vrijwilligers en bestuurders niet meer accepteren en dat de NPO Ledenraad het NPO bestuur opdraagt gepaste maatregelen te nemen. Die gepaste maatregelen bestaan uit;

1. Een meldpunt voor overtredingen bij het NPO bureau voor overtredingen van de Gedragscode.
2. Als de overtredingen substantie hebben dan volgt er een waarschuwing en een corrigerend gesprek waarbij het uitgangspunt is dat er publieke excuses worden aangeboden.
3. Als dat alles niet het gewenste effect heeft of bij het voorduren en of herhaling van de overtredingen dan spant de NPO Aanklager een procedure aan bij het ISR. Aan bewijsmateriaal is vaak geen gebrek want eens online is voor eeuwig online.
4. Bij ernstige overtredingen wordt direct een zaak aangespannen bij het ISR en of aangifte gedaan bij de politie.

Deze aanpak lijkt op hoofdlijnen op hoe we handelen in geval van fraude. In geval van fraude legt de NPO Aanklager de zaak voor aan het ISR met meestal een schorsing als uitkomst. Dat vinden we de normaalste zaak van de wereld. Tegen fraudeurs dient immers kordaat opgetreden te worden. Dus waarom zouden we niet optreden als men door overtreding van de Gedragscode de duivensport te schande maakt, haar uitholt en willens en wetens schade berokkend. Het zou zo maar kunnen dat het NPO bestuur maar enkele keren hoeft op te treden en dat men zich dan wel twee keer bedenkt.

Niets doen en of het maar overlaten aan het slachtoffer is geen goede zaak. Dit is een typisch geval voor de NPO Ledenraad en NPO bestuur van; Als je A zegt moet je ook B zeggen.

Gerard van de Aast